

Kristen Touborg (SF):

Jeg ved ikke, om det skyldes min dialekt eller det skyldes, at jeg har udtalt mig uklart, eller eventuelt den manglende mikrofon – jeg er sådan indstillet, at jeg altid ser et manglende svar fra en positiv vinkel – så jeg vil gerne gentage spørgsmålet meget klart denne gang, så det også er muligt at svare klart:

Agter regeringen at udtrykke fordømmelse af Frankrigs handlemåde? Det er en opstramning i forhold til det, regeringen har gjort, og det finder SF vil være en god vej at gå nu.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker for svaret fra statsministeren, men jeg vil dertil sige, at der faktisk nu er tvivl om, hvad Danmark mener. Det var der ikke i sommer, men det er der nu på grund af et forløb, hvor Europa-Kommissionen beslutter, at det er ufarlige eksperimenter. Så fyrer Frankrig den tredje prøvesprængning af, og derefter kommer udenrigsministeren med den udtalelse, at nu ser han frem til det endelige moratorium, der kommer, når prøvesprængningerne er færdige. Det har skabt røre – ikke så meget endnu herhjemme, men det har det gjort bl.a. i Stillehavsområdet, hvor man nu regner med, at EU-landene har opgivet protesterne og i stedet har anerkendt Frankrigs ret til at gennemføre prøvesprængningerne.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg blev lidt chokeret over hr. Kent Kirks udtalelse lige før, men jeg kan have misforstået den. Jeg tror egentlig, ordvalget var, at vi ikke skal lave nye a-våben, før vi har brugt de gamle. Nu er der jo ting, man ikke skal spøge med, men alligevel; jeg går ud fra, at der i stedet for »brugt« skal stå »skrottet« de gamle. Det skal der. Så har jeg det straks bedre.

Må jeg så prøve at give et svar på spørgsmålene i øvrigt. Til spørgsmålet om boykot: Regeringen har den klare holdning hertil, at den deltager regeringen kun i, hvis det er en del af en FN-aktion, som vi har set det tilbage i historien i forhold til Sydafrika under det tidligere, ikkedemokratiske styre og i forhold til Serbien eksempelvis, hvor det jo også er en del af en FN-beslutning. Hvad hvert enkelt menneske så beslutter sig til i dagligdagen og i øvrigt, er det enkelte menneskes holdning, sådan som jeg også tidligere har givet udtryk for.

Når det gælder den politiske dialog, må jeg sige til hr. Kent Kirk, at regeringen jo igen og

igen ved enhver lejlighed – ved Det Europæiske Råds topmøder, ved udenrigsministermøderne, ad alle diplomatiske veje – har gjort det klart, hvad den danske regerings holdning er. Og det opfatter jeg på sin vis også som en politisk dialog. Den samtale – og det var en samtale – og diskussion, der fandt sted på Det Europæiske Råds møde på Mallorca, det uformelle møde, var jo en politisk dialog, hvor parterne gjorde klart, hvor de stod, og hvor den danske regerings standpunkt blev gjort krystalklart, sådan som jeg også har forklaret det ved en tidligere lejlighed.

Må jeg så sige til hr. Kristen Touborg: Det er en meget smuk dialekt, hr. Kristen Touborg har. Den ligner noget af den dialekt, jeg selv har som baggrund, og som jeg har stor respekt for. I virkeligheden er det danske sprog jo netop i kraft af sin dialektsammensætning noget af det smukkeste, man kan finde, formentlig det smukkeste i hele verden.

Med hensyn til holdningerne til atomprøvesprængningerne har jeg allerede i mit svar til hr. Kent Kirk givet udtryk for, at holdningerne fra regeringens side er fuldstændig uændrede, og jeg kan forsikre hr. Bent Hindrup Andersen for, at det er man ikke i tvivl om rundt omkring i Europa eller andre steder i verden.

Kent Kirk (KF):

Jeg takker for statsministerens svar. Jeg synes, det er meget væsentligt, at statsministeren siger her, at regeringen ikke på nogen måde kan anerkende, at man boykotter de franske varer. Det er en anden ting, hvad vi gør som privatpersoner. Men med det svar, vi har fået, også fra Europa-Kommissionen, om det miljømæssige og sundhedsaspekterne, må man sige, at sagen nu er derhenne, hvor det alene er et spørgsmål om en politisk diskussion om det hensigtsmæssige i atomprøvesprængninger, og det synes jeg er meget væsentligt at kunne konstatere.

Så vil jeg endelig sige til statsministeren, at jeg aldrig nogen sinde ønsker, at man skal bruge atomvåben, og hvis man aldrig nogen sinde skal bruge atomvåben, heller ikke de gamle, så er der heller ikke behov for på noget tidspunkt at udvikle nye.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, at statsministeren ikke helt nåede at svare på hr. Keld Albrechtsens spørgsmål, og da jeg synes, det er interessant, kunne jeg godt tænke mig at gentage det: Skyldes det hr. Uffe